

Димчо Дебелянов

Тъй, както и моята младост

Как силно те любя, самичка ти виждаш,
ти чувстваш моята слабост.
Обичам те ази, защото приличаш
тъй много на моята младост.
Прибулена с нежна и тиха тъга,
таяща и скърби, и радост
и пълна с мечтателна нега исвян
тъй, както и моята младост.
Кат древна весталка в антична Елада –
величествена в своята старост,
ти си тъй горда и с чиста душа
тъй, както и моята младост.
И днес пак ти шепна с надежди огрен,
че любя те, моя единствена радост,
а ти отминаваш безшумно край мен
тъй, както и моята младост.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6249>]